

*Tityrus.* An nostri, Lycida, vidisti Principis ora ?

*Lycidas.* Vidi illum, & lætos oculis afflavit honores

Alma Venus placidoq; sedet Clementia vultu :

Ille mihi dixit, Pueri, submitte tauros,

Pascite oves, calamos inflare, & dicite versus.

Quantus & in bello est ? Rapido non flumina cursu,

Impediunt Regem, non cinctæ manibus urbes :

Per medias, belli fulmen volat ille Phalanges :

*Invia virtuti nulla est via, non locus ullus.*

Prælia nunc hostes detractant, fidere castris *Detractant*

Muniti, & tutis vix audent credere muris.

*Tityrus.* Quantus & in Pace est ? Nemo observantior æqui,

Quod jubet, ille facit, sic vim dat legibus ipse.

Est piger ad pœnam princeps, ad præmia velox,

Quiq; dolet, quoties non mitis cogitur esse.

Si vitam inspicias, tumidâ non ducitur irâ,

Non Veneri aut somno indulget, nec plenus Jaccho

Consumit steriles vanis sermonibus horas.

Ipse sui Rex esse cupit, Rex esse suorum.

*Lycidas.* Dic mihi cur patriam ? Veteres cur liquit amicos ?

*Tityrus.* Ad nos ut veniat, proceres & rustica turba,

Ipsæ illum Pinus, atq; ipsa arbuſta vocabant.

Plebs pia lætatur, totus cum plebe senatus,

Ipsi lætitia voces ad sydera jactant,

Montes, & pulsæ referunt ad sydera valles.

Hic Rex *Servilij* nutantem pondere mundum *servilij*

Erigit, horrendi rabiem frangetq; tyranni.

Dum fert bruma nives, flores dum parturit æſtas,

Dum matutino pascuntur rore cicadæ,

Volvet inexhausto Phæbus dum sæcula motu,

Semper honos, laudesq; tuæ (Rex magne) manebunt.

*Lycidas.* Tityre, tempus oves stabulis jam cogere, vesper

Instat, & occidui rubuere cubilia Phæbi.